

Puhangu juhend

Puhangu varase avastamisega (ja siis asjakohaste tõrjemeetmete rakendamisega) saab vältida suur hulk haigestumist.

Puhangu definitsioon: tavapärasest haigestumise taset ületav ühise nakkusallika või levikufaktoriga seotud haigusjuhtude arv, mis esineb lühikeses ajavahemikus teatud elanikerühmas.

Rakendatakse iga kahtlustatud puhangu korral. Puhangu tõrje meetmed on ka soovitatav rakendada üksikute juhtumite korral mõne väga nakkava pisiku esinemise korral (nt noroviirus, s.o kõige sagedasem talvise soolenakkusepuhangu tekitaja), sest need levivad hõlpsasti.

Puhangu avastamine:

Hooldatavate eest vastutav isik peaks olema teadlik elanikkonnas toimuvatest epideemiatest (nt gripp või noroviirus talve hooajal), sest neid on võimatu hooldekodust välja hoida, aga saab asutusesisest levikut vältida.

Üksiku juhtumi puhul tuleb aktiivselt otsida teisi sama sündroomiga juhtumeid. Kõige efektiivsem on kõigil personalil teistelt hooldatavatelt süstemaatiliselt pärida haiguse tavalisema sümptomi esinemist (nt köha, sügelemine, kõhulahtisus -- ei ole vaja terve sümptomitekompleksi läbi küsitleda) kasutades aega, kus tulla kontakti kõigi hooldatavatega (nt lõunasöök).

Kolme või enam sama sümptomitega isiku leidmisel tuleb kahtlustada puhangut. Väga harva esineva nakkuse korral kahtlustatakse puhangut kahe juhtumi esinemisel.

Puhangu tuvastamine:

Kolme või enam sama sümptomitega juhtumi korral saab rakendada "oletatavad" e profülaktilised tõrje- / isolatsioonimeetmed (vt 'Isolatsiooniabinõud'). Isolatsiooni kategooria sobitatakse kahtlustatud tekitajale ja levikuviisile.

Puhangu kinnitamine vajab meditsiinilist hindamist / läbivaatust tekitaja osas.

Tõrjemeetmed:

Tõrjemeetmed määratakse vastavalt konkreetsele nakkusele sest tekitaja võib olla resistentne tavalistele meetoditele (nt alkoholiga desinfitseerimine ei mõju sügelistele, kummikinnaste kasutamine iga hooldatava juures on aga oluline; noroviiruse korral tuleb ranget kätehügieeni kehtestada absoluutselt iga hooldatava juures k.a sümptomiteta isikud). Tõrjemeetmed leiduvad sotsiaalministri 31.10.2003.a määruses 123 "Nakkushaiguste tõrje ja epideemilise leviku tõkestamise juhised". Üksikasjalikumate soovitude vajadusel saab konsulteerida kohaliku tervisekaitsetalitusega.

Hoolduspersonaliga tuleb asjakohased isolatsiooni abinõud uuesti läbi vaadata ja rõhutada nende korrektset järgimist.

Kahtlustatud toidumürgituse korral (nt salmonelloos) tuleb uuesti koolitada ka toitlustamispersonalit.

Kahe või enam juhtumi korral pisikuga, mis selgesti levib personali kätel (nt metitsilliiniresistentne *Staphylococcus aureus* e MRSA) -- uuesti teostada hoolduspersonaliga kätehügieeni koolitus ja rõhutada selle nõuete korrektset ja täielikku järgimist.

Otstarbekas on paigutada asjakohaste isolatsioonimeetmete juhend hooldatava ruumi ukse peale / kõrvale, et kõik sisenejad oleks nendest teadlikud.

Kohortisolatsioon võib olla otstarbekas mõne nakkuse korral. Sel juhul tuleb hoolikalt kinni pidada kohortisoleerimise eritingimustest (vt 'Isolatsiooniabinõud').

Teavitamine:

Kahtlustatud puhangust teavitatakse kohalikku tervisekaitsetalitust elektrooniliselt (telefon, faks, e-post).